

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 287

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 mai 2010

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 236 din 9 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă 2-3

Decizia nr. 283 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România 3-4

Decizia nr. 286 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România 5-6

Decizia nr. 304 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală 6-7

Decizia nr. 305 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală 8-9

Pagina

Decizia nr. 306 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 și art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală 9-11

Decizia nr. 307 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 3 din Codul de procedură penală 11-12

Decizia nr. 308 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 323 și art. 334 din Codul de procedură penală 12-13

Decizia nr. 310 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală 14-15

Decizia nr. 323 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public 15-16

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 236**

din 9 martie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tekno West” — S.R.L. din București și de Societatea Comercială „Pizza Motor” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.948/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorii excepției, prin reprezentanții lor legali, administrator Oana Andreea Erimia, respectiv asociatul unic Petre Nițoiu, precum și partea Mugurel Nițoiu, lipsind părțile Adina Raluca Ștefan și Teodorian Ștefan, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente. Reprezentanții autorilor excepției și partea Mugurel Nițoiu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele prezentate în fața instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.948/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 519 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tekno West” — S.R.L. din București și Societatea Comercială „Pizza Motor” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16, art. 20 alin. (2), art. 21 și art. 24, întrucât, prin modul de redactare, „textul este neclar și nu se referă la situațiile pe care le are în vedere, iar sintagma *«rămân în ființă, sau, după caz, încetează potrivit legii»* constituie o formulă a legii care exclude criteriile precise, clare, concise de redactare a legii, de natură să garanteze o situație clar stabilită și să elimine arbitrariul”.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că textul de lege are o formulare clară, face trimitere la dispozițiile incidente fiecărui tip de act juridic în baza căruia imobilul adjudecat este ocupat, textul urmând a fi interpretat și aplicat de către instanța investită cu soluționarea cauzei în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: *„Locațiunea și celelalte acte juridice privitoare la imobil rămân în ființa sau, după caz, încetează, potrivit legii.*

Plățile făcute înainte de scadență de către locatar sau alte persoane interesate sunt supuse dispozițiilor art. 498 alin. 3.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, art. 20 alin. (2), art. 21 și art. 24, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate, prin Decizia nr. 56 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 11 martie 2004, statuând, în ceea ce privește încălcarea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare, că „reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual — constituie o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă în detrimentul altor titulari de drepturi. Întrucât accesul liber la justiție, ca, de altfel, oricare alt drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept, Curtea consideră că stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept”.

Soluția adoptată în decizia sus-menționată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tekno West” — S.R.L. din București și de Societatea Comercială „Pizza Motor” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.948/300/2009 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 283

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Georgeta Baesan, Ioan Baesan, Emilia Dana Târnavăeanu, Gheorghe Dorin Târnavăeanu și Viorica Gligor în Dosarul nr. 1.995/175/2007 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Comisia specială de retrocedare a bunurilor care au aparținut cultelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile de lege criticate nu nesocotesc nici principiul egalității în fața legii și a autorităților publice și nici nu îngădesc dreptul de acces liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.995/175/2007, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Georgeta Baesan, Ioan Baesan, Emilia Dana Târnavăeanu, Gheorghe Dorin Târnavăeanu și Viorica Gligor într-o cauză, aflată în stadiul procesual al recursului, având ca obiect soluționarea cererii de constatare a nulității absolute parțiale a unei dispoziții de restituire emise de Comisia specială de retrocedare a bunurilor care au aparținut cultelor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că deciziile la care se referă textul de lege criticat sunt emise în urma unei proceduri necontencioase aplicabile unor persoane bine determinate, și anume instituția de cult și comisia de retrocedare. Deși nu le sunt comunicate, efectele acestor decizii se răsfrâng însă și asupra chiriașilor din imobilele retrocedate, care sunt terți față de raportul juridic stabilit între subiectele de drept amintite. Acestora nu le poate fi opus termenul în interiorul căruia deciziile menționate pot fi contestate. Totodată, autorii excepției se consideră discriminați în raport cu instituția de cult, care „își poate exprima poziția în cadrul procedurii necontencioase” și căreia îi sunt comunicate aceste decizii. De asemenea, se consideră discriminați și față de alte categorii de chiriași, și anume cei ai imobilelor preluate de stat în perioada 1945—1989, pentru care Legea nr. 10/2001 prevede că dispozițiile emise în baza legii menționate pot fi atacate de persoana care se pretinde îndreptățită, fiindu-le aplicabilă procedura comună de atac a oricărui act juridic, „în care termenele sunt mai mari și posibilitatea de a acționa mai lejeră, chiar dacă nu sunt comunicate nici aceste decizii”.

Tribunalul Alba — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat vizează o procedură accelerată, specifică materiei contenciosului administrativ, care e aplicabilă nu doar părților implicate în procedura de restituire, ci și terților.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că nu se încalcă principiul egalității în drepturi, reglementarea criticată aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de norma legală, și nici dreptul de acces liber la justiție, a cărui exercitare poate fi condiționată prin lege de îndeplinirea unor cerințe prealabile și de respectarea unor termene de prescripție sau de decădere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, care au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (7): „(7) *Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală

cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor și în art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, analizând constituționalitatea prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 prin prisma unei critici similare, referitoare la pretinsa privare a persoanelor care sunt terți față de raportul juridic stabilit între persoana îndreptățită să solicite retrocedarea imobilului și comisia specială de retrocedare de dreptul de a ataca decizia emisă de aceasta din urmă, a pronunțat Decizia nr. 1.635 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Instanța de contencios constituțional a reținut, cu acel prilej, că deciziile de contencios speciale de retrocedare, reprezentând acte administrative, pot fi contestate de către terți la instanța de contencios administrativ, astfel că apare ca nefondată susținerea privitoare la încălcarea dreptului de acces liber la justiție. Curtea Constituțională a constatat că aceștia au la dispoziție un termen de un an, care începe să curgă de la data luării la cunoștință despre decizia de retrocedare, în care au posibilitatea de a ataca actul administrativ contestat, astfel cum prevede art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Prin urmare, chiar dacă decizia de retrocedare nu se comunică și chirișilor imobilului restituit, legea le oferă o cale procedurală eficientă de care pot uza pentru a contesta acest act, astfel că nu le este îngădit dreptul de acces liber la justiție. Totodată, Curtea constată că, în cadrul acțiunii în contencios administrativ având ca obiect anularea deciziei de retrocedare, acești terți capătă calitate procesuală de reclamant, având posibilitatea de a formula toate apărările pe care le consideră utile. De aceea, nu se poate reține critica referitoare la pretinsa discriminare existentă în raport cu instituția de cult care „își poate exprima poziția în cadrul procedurii necontencioase”. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia ar fi instituită o inegalitate între diverse categorii de chiriși, mai exact între cei ai imobilelor care au aparținut cultelor religioase și cei ai celorlalte imobile preluate de stat în mod abuziv în perioada 1945—1989 și pentru care există o altă procedură de contestare a deciziilor de retrocedare, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și sub acest aspect. Astfel cum în mod constant a statuat în jurisprudența sa, principiul egalității în fața legii nu semnifică uniformitate, legiuitorul fiind îndreptățit să reglementeze în mod diferit situații care, prin natura lor, sunt diferite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Georgeta Baesan, Ioan Baesan, Emilia Dana Târnavăanu, Gheorghe Dorin Târnavăanu și Viorica Gligor în Dosarul nr. 1.995/175/2007 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ștefan Kokoneshi în Dosarul nr. 906/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că, astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu implică, în mod obligatoriu, accesul la toate instanțele și la toate căile de atac prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 906/54/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ștefan Kokoneshi într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziei de returnare a acestuia de pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât părțile nu au posibilitatea să se judece la cel puțin două instanțe cu grade de jurisdicție deosebite, astfel că nu se poate realiza un control judecătoresc al hotărârii pronunțate de Curtea de Apel București. De asemenea, se arată că prevederile art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt neconstituționale „în măsura în care interpretarea sa conduce la o încălcare flagrantă a art. 53 din Constituție”. În acest sens, autorul excepției precizează că „nu ne aflăm în niciuna dintre situațiile enumerate limitativ și care ar putea justifica limitarea și restrângerea dreptului părților de a se judeca la o instanță superioară”.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul cuprins:

— Art. 84: „(1) *Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Oficiul Român pentru Imigrări, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este irevocabilă.*

(2) *În cazul străinilor prevăzuți la art. 82 alin. (5), decizia de returnare sub escortă poate fi contestată la curtea de apel competentă teritorial pe raza căreia se află centrul de cazare, în termen de 3 zile de la data comunicării. Instanța se pronunță în termen de 5 zile, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă.*

(3) *Contestația prevăzută la alin. (1) și (2) suspendă executarea măsurii de îndepărtare.*

(4) *Contestarea deciziei de returnare formulată de către străinii luați în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică.”*

Străinii la care se referă art. 82 alin. (5) sunt cei care au intrat ilegal, a căror ședere pe teritoriul României a devenit ilegală, a căror viză sau drept de ședere a fost anulat sau revocat, cei cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere temporară, cei cărora le-a încetat dreptul de ședere permanentă, precum și foștii solicitanți de azil.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 „*Accesul liber la justiție*”, art. 53 „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*” și art. 129 „*Folosirea căilor de atac*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra textelor de lege ce formează obiectul acesteia, prin Decizia nr. 110 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 3 martie 2009, și prin Decizia nr. 1.680 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, analizând textele de lege criticate din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi constituționale.

În esență, instanța de contencios constituțional a reținut că este competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, precum și modalitatea de exercitare a căilor de atac.

Principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a exercita căile de atac în condițiile stabilite prin lege, astfel că existența unui singur grad de jurisdicție nu

conduce la aprecierea procesului ca nefiind echitabil, așa cum susține autorul prezentei excepții.

Totodată, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât nu sunt de natură să limiteze exercițiul niciunui drept garantat la nivel constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ștefan Kokoneshi în Dosarul nr. 906/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Stănel Corbu în Dosarul nr. 1.269/196/2008 al Judecătoriei Brăila.

La apelul nominal lipsesc părțile.

În ziua de 22 martie 2010, soția autorului excepției a informat Curtea că acesta locuiește în prezent în Spania, indicând o nouă adresă.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura este legal îndeplinită.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, apreciază că procedura de citare a fost legal îndeplinită, întrucât autorul excepției nu a respectat exigențele art. 98 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora schimbarea domiciliului în timpul judecării trebuie, sub pedeapsa neluării ei în seamă, să fie adusă la cunoștința instanței prin petiție la dosar, iar părți potrivnice prin scrisoare recomandată, a cărei recipisă de predare se va depune la dosar o dată cu petiția prin care se înștiințează instanța.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.269/196/2008, **Judecătoria Brăila a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Stănel Corbu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece, prin posibilitatea audierii persoanei vătămate în calitate de martor, persoana acuzată este situată pe o poziție dezavantajoasă de natură a afecta principiul egalității armelor.

Judecătoria Brăila, după ce inițial a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, ulterior, ca urmare a Deciziei penale nr. 120 din 7 mai 2009 prin care a fost admis recursul formulat împotriva încheierii de ședință de respingere a excepției, s-a limitat la a emite doar o încheiere de sesizare a Curții Constituționale, fără a-și mai exprima opinia pe fondul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Stănel Corbu în Dosarul nr. 1.269/196/2008 al Judecătoria Brăila.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 cu denumirea marginală *Persoana vătămată* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Persoana vătămată poate fi ascultată ca martor, dacă nu este constituită parte civilă sau nu participă în proces ca parte vătămată.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.026 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 12 decembrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Codul de procedură penală, statuând că, de vreme ce, potrivit art. 77 din același cod, procedura obținerii declarațiilor este identică pentru toate părțile din proces (inculpat, parte vătămată, parte civilă și parte responsabilă civilmente), nu se poate susține că este afectat principiul egalității cetățenilor în fața legii ori al egalității de arme.

Totodată, Curtea a mai statuat că, potrivit principiului liberei aprecieri a probelor, care caracterizează procesul penal, probele nu au valoare mai dinainte stabilită și pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză (art. 69 și 75 din Codul de procedură civilă). Prin Decizia nr. 324 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 19 octombrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că „*Nici procurorul și nici instanța de judecată nu-și pot întemeia soluția numai pe anumite probe, selectiv alese, întrucât chiar art. 63 din Codul de procedură penală prevede că probele nu au valoare dinainte stabilită, ci trebuie să examineze și să aprecieze totalitatea probelor administrate, să le coroboreze și să le stabilească pe cele care sunt pertinente pentru soluționarea cauzei sub toate aspectele și pe care se poate întemeia o convingere corectă și o soluție justă.*”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială Alexa CCC — S.R.L. Galați în Dosarul nr. 11.893/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.893/233/2008, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea Comercială Alexa CCC — S.R.L. Galați în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind liberul acces la justiție, ale art. 124 alin. (2) care consacră egalitatea în fața justiției, ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 129 care prevăd dreptul la folosirea căilor de atac, ale art. 131 alin. (1) referitoare la rolul Ministerului Public în activitatea judiciară.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, din moment ce plângerea adresată instanței are ca obiect soluțiile de netrimitere în judecată dispuse de procuror, ar trebui ca termenul pentru atacarea soluției procurorului ierarhic superior să curgă tot de la comunicarea ordonanței sau a rezoluției pronunțate de acesta din urmă. Cu alte cuvinte, partea interesată este lipsită de accesul liber la justiție din culpa sau neglijența procurorului ierarhic superior care nu comunică soluția.

Tribunalul Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în prima instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 524 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 31 octombrie 2005, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, statuând că art. 278¹ din Codul de procedură penală reprezintă un răspuns la necesitatea consacării legale exprese a dreptului persoanei de a se adresa instanței de judecată competente atunci când este nemulțumită de soluția dată plângerii sale contra actelor procurorului, așadar o concretizare a dispozițiilor constituționale privind dreptul de acces liber la justiție. În vederea garantării dreptului la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, legiuitorul a prevăzut în mod expres, în cuprinsul art. 278¹ din Codul de procedură penală, dreptul persoanei vătămate de a formula plângere direct la instanța de judecată în cazul în care procurorul nu se conformează prevederilor art. 277 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „procurorul este

obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată”. Astfel, în conformitate cu art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, „în cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul de 20 de zile prevăzut în art. 277, termenul de 20 de zile prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului de 20 de zile”. Așa fiind, este neîntemeiată critica potrivit căreia eventuala nesoluționare a plângerii de către procuror sau soluționarea cu întârziere a acesteia ar avea drept consecință împiedicarea accesului la justiție, câtă vreme termenul de formulare a plângerii la instanță curge, în ipotezele arătate, de

la data expirării termenului legal de soluționare a acesteia de către procuror.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ce privește celelalte dispoziții constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, deoarece autorul s-a limitat la o pretinsă încălcare a acestora, fără a arăta în mod concret în ce constă contrarietatea reclamată. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale, pe lângă faptul că trebuie făcute în formă scrisă, mai trebuie și motivate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială Alexa CCC — S.R.L. Galați în Dosarul nr. 11.893/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 306

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 și art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrea	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 și art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Sava Cristian în Dosarul nr. 1.059/245/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.059/245/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 363 alin. 3 și art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihail Sava Cristian în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 și 21, deoarece instituie o inegalitate între părțile care au fost prezente la dezbateri, dar au lipsit de la pronunțare. De asemenea, prevederile art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură

penală contravin liberului acces la justiție, întrucât, „așa cum instanța a invocat, nu pot formula recurs cei care nu au declarat apel, precum și cei care au renunțat la calea de atac a apelului.” Prin urmare, textul criticat nu prevede ce se întâmplă în alte situații, motiv pentru care inexistența reglementării echivalează cu interzicerea accesului la justiție.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 363 alin. 3 cu denumirea marginală *Termenul de declarare a apelului și art. 385¹ alin. 4* cu denumirea marginală *Hotărârile supuse recursului*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 363 alin. 3: *„Pentru partea care a fost prezentă la dezbateri sau la pronunțare, termenul curge de la pronunțare. Pentru părțile care au lipsit atât la dezbateri, cât și la pronunțare, precum și pentru inculpatul deținut ori pentru inculpatul militar în termen, militar cu termen redus, rezervist concentrat, elev al unei instituții militare de învățământ ori pentru inculpatul internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ, care au lipsit de la pronunțare, termenul curge de la comunicarea copiei de pe dispozitiv.”*

— Art. 385¹ alin. 4: *„Nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele prevăzute în art. 362 nu au folosit calea apelului ori când apelul a fost retras, dacă legea prevede această cale de atac. Persoanele prevăzute în art. 362 pot declara recurs împotriva deciziei pronunțate în apel, chiar dacă nu au folosit apelul, dacă prin decizia pronunțată în apel a fost modificată soluția din sentință și numai cu privire la această modificare.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 636 din 24 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.137 din 15 decembrie 2005, și Decizia nr. 662 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 27 august 2007, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 și art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală, statuând că prevederile legale criticate sunt norme de procedură, stabilite de legiuitor în temeiul prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, și, contrar susținerilor autorului excepției, că acestea respectă dispozițiile constituționale, precum și pe cele din documentele internaționale invocate.

Astfel, faptul că, potrivit reglementării criticate, pentru părțile prezente la dezbateri sau la pronunțare termenul de declarare a apelului curge (cu excepțiile prevăzute de lege) de la data pronunțării hotărârii nu este de natură să aducă atingere dreptului la apărare, respectiv dreptului la un proces echitabil al acestora, câtă vreme părțile, fiind prezente, au posibilitatea să cunoască soluția instanței și să acționeze în consecință, exercitându-și fără nicio îngrădire drepturile procesuale prevăzute de lege.

Mai mult, pentru situațiile în care părțile sunt în imposibilitatea de a promova căile de atac în termenele prevăzute de lege, legiuitorul a reglementat repunerea în termen, art. 364 alin. 1 din Codul de procedură penală stabilind în acest sens că „apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de o cauză temeinică de împiedicare, iar cererea de apel a fost făcută în cel mult 10 zile de la începerea executării pedepsei sau a despăgubirilor civile”. Așa fiind, și în aceste cazuri este asigurată deplina exercitare a dreptului la un proces echitabil, criticile autorului excepției fiind neîntemeiate.

Curtea constată că nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a egalității în drepturi, întrucât, potrivit unei constante jurisprudențe, egalitate nu înseamnă uniformitate, astfel încât la situații diferite regimul juridic aplicabil nu poate fi decât diferit. Situația diferită a părților prezente la dezbateri sau la pronunțare și care, în cunoștință de cauză, pot să promoveze căile de atac împotriva hotărârii pronunțate justifică un tratament juridic diferit, respectiv stabilirea ca moment de la care începe să curgă termenul pentru declararea acestor căi de atac pe cel al pronunțării hotărârii.

Cât privește prevederile art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii”, atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai prin lege”.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, invocată de autorul excepției, Curtea Constituțională a statuat că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, condiție îndeplinită de textul de lege criticat în prezenta cauză.

De asemenea, prevederile de lege criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, reglementat de prevederile art. 21 din Constituție, întrucât nu suprimă dreptul părților interesate de a exercita calea de atac a recursului. Dimpotrivă, acestea oferă posibilitatea pentru părțile care nu au folosit calea de atac a apelului de a declara recurs împotriva deciziei pronunțate în apel, dacă prin decizia pronunțată în apel a fost modificată soluția din sentința instanței de fond.

Cât privește critica referitoare la starea de fapt din dosar potrivit căreia textul nu dispune ce se întâmplă în alte situații neprevăzute, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 și art. 385¹ alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Sava Cristian în Dosarul nr. 1.059/245/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 307

din 23 martie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 3
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie Daniel Pavel în Dosarul nr. 16.420/63/2007 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 16.420/63/2007, **Tribunalul Dolj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ilie Daniel Pavel în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece

cerința constituțională privind examinarea cauzei în mod echitabil impune necesitatea asigurării respectării principiilor fundamentale ale oricărui proces, printre care principiul contradictorialității și principiul dreptului la apărare. Or, normele de procedură instituite prin art. 121 alin. 3 din Codul de procedură penală prevăd că părțile pot da expertului explicațiile necesare doar cu încuviințarea prealabilă a instanței de judecată sau a organului de urmărire penală și în condițiile stabilite de aceasta. Prin urmare, procedura criticată îngreșează dreptul la apărare al inculpatului în cadrul desfășurării procesului penal, în condițiile în care acesta, deși poate participa la efectuarea expertizei, nu poate da, în absența încuviințării organului de urmărire penală ori a instanței de judecată, lămuriri expertului în legătură cu starea de fapt, probându-și pe această cale nevinovăția.

Tribunalul Dolj — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 121 alin. 3 cu denumirea marginală *Drepturile expertului* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „Părțile, cu încuviințarea și în condițiile stabilite de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, pot da expertului explicațiile necesare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, așa cum rezultă din chiar denumirea marginală a textului, vizează drepturile expertului, și nu ale părților.

De asemenea, Curtea mai constată că, prin instituirea posibilității părților de a da explicații expertului numai cu încuviințarea organului de urmărire penală sau a judecătorului, nu este afectat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât, dimpotrivă, părțile pot aduce la cunoștința expertului explicațiile lor în condițiile art. 120 din Codul de procedură penală, prilej cu care au dreptul să formuleze observații cu privire la întrebările la care trebuie să răspundă expertul ori au dreptul să ceară modificarea sau completarea

lor. Acest fapt dă pe deplin expresie dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil care se desfășoară și trebuie să se desfășoare în fața unui judecător independent, și nu a unui expert. De altfel, conceptul de proces echitabil consacrat și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune judecarea cauzei în fața unei instanțe independente și imparțiale, singura în măsură să decidă cu privire la necesitatea tuturor aspectelor menite să slujească actului de înfăptuire a justiției prin aflarea adevărului. Iată de ce este lipsit de relevanță că, în materie penală, părțile nu pot da expertului explicații decât mediat. În plus, partea interesată poate să ceară numirea unui expert-parte sau poate formula cereri și depune memoriile de natură să justifice, între altele, dispunerea de către instanță ori de către organul de urmărire penală a efectuării unui supliment de expertiză sau chiar a unei noi expertize.

În acest sens, Curtea constată că atât instanța de judecată, cât și organul de urmărire penală sunt ținute de obligația rolului activ, care presupune, între altele, garantarea dreptului la apărare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilie Daniel Pavel în Dosarul nr. 16.420/63/2007 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 308

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 323 și art. 334 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 323 și art. 334 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Samir Sprânceană și Roland Lucian

Împușcătorii (Împușcătoiu) în Dosarul nr. 8.719/3/2006 (nr. în format vechi 1.915/P/2006) al Tribunalului Dolj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 126 din 27 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.719/3/2006 (nr. în format vechi 1.915/P/2006), **Tribunalul Dolj — Secția penală a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 317, art. 323 și art. 334 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Samir Sprânceană și Roland Lucian Împușcătoriu (Împușcătoiu) în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (2) referitoare la apartenența la dreptul intern a tratatelor ratificate de Parlament, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, coroborate cu art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la drepturile oricărui acuzat, deoarece în cazul schimbării încadrării juridice instanța nu are obligația de a-l asculta pe inculpat, sens în care acesta este privat de dreptul său fundamental la apărare.

Tribunalul Dolj — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317 cu denumirea marginală *Obiectul judecării*, art. 323 cu denumirea marginală *Ascultarea inculpatului* și art. 334 cu denumirea marginală *Schimbarea încadrării juridice*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 317: „*Judecata se mărginește la fapta și la persoana arătată în actul de sesizare a instanței, iar în caz de extindere a procesului penal, și la fapta și persoana la care se referă extinderea.*”;

— Art. 323: „*Instanța procedează apoi la ascultarea inculpatului. Inculpatul este lăsat să arate tot ce știe despre fapta pentru care a fost trimis în judecată, apoi i se pot pune întrebări de către președinte și în mod nemijlocit de ceilalți membri ai completului, de către procuror, de partea vătămată, de partea civilă, de*

partea responsabilă civilmente, de ceilalți inculpați și de apărătorul inculpatului a cărui ascultare se face.

Instanța poate respinge întrebările care nu sunt concludente și utile cauzei.

Inculpatul poate fi reascultat ori de câte ori este necesar.”;

— Art. 334: „*Dacă în cursul judecării se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau eventual amânarea judecării, pentru a-și pregăti apărarea.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 334 au mai fost supuse controlului său prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 124 din 1 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 24 martie 2005, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 334 din Codul de procedură penală, reținând că instanța de judecată nu este ținută de încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare, iar schimbarea încadrării juridice a faptei este un act procesual necesar în cazurile în care rechizitoriul a reținut din eroare o anumită încadrare sau atunci când în cursul judecării apar elemente noi, de natură să determine o altă încadrare juridică decât cea dată prin actul de sesizare a instanței.

Totodată, dispozițiile art. 334 din Codul de procedură penală impun instanței obligația de a pune în discuție noua încadrare și de a atrage atenția inculpatului că are dreptul să ceară acordarea răgazului necesar pentru a-și pregăti apărarea. Sub acest aspect se reține că aceste obligații care incumbă instanței judecătorești reprezintă veritabile garanții ale dreptului la apărare și ale dreptului la un proces echitabil.

Distinct de argumentele deciziei de mai sus, care își păstrează valabilitatea și în cauza de față, Curtea mai constată că dispozițiile legale referitoare la schimbarea încadrării juridice, la ascultarea inculpatului și la obiectul judecării nu contravin dreptului la apărare, pentru că autorul excepției pornește de la o premisă eronată. Astfel, dintr-o economie logică a normelor de procedură ce guvernează procesul penal, schimbarea încadrării juridice a unei fapte este, cu excepția strecurării unei erori în actul de inculpare, determinată de o cercetare judecătorească efectuată, fiind deci impusă de aceasta, și nicidecum nu poate fi primită afirmația potrivit căreia actul procesual al schimbării încadrării juridice generează o nouă cercetare judecătorească care are abilitatea de a face *tabula rasa* cu cea efectuată deja. Aceasta întrucât ceea ce se supune actului de înfăptuire a justiției nu este o încadrare juridică, ci **o faptă care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și care este prevăzută de legea penală.**

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 323 și art. 334 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Samir Sprânceană și Roland Lucian Împușcătoriu (Împușcătoiu) în Dosarul nr. 8.719/3/2006 (nr. în format vechi 1.915/P/2006) al Tribunalului Dolj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.934/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.934/121/2009, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marin Frunză cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului privind neîndeplinirea condițiilor necesare pentru începerea procedurii speciale de constatare a dispariției originalului unei plângeri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, prezumția de nevinovăție, dreptul la un recurs efectiv, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și obligația de a respecta drepturile omului, întrucât nu prevede posibilitatea atacării în fața judecătorului a soluției date de procuror la plângerea privind efectuarea procedurii speciale de constatare a dispariției originalului unei plângeri, respectiv la cererea de efectuare a procedurii speciale de refacere, reconstituire, înlocuire a originalului plângerii, soluție dată de procuror separat.

Tribunalul Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteri în judecată cuprinse în rechizitoriu.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv raportate la dispozițiile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia solicită, în realitate, completarea textului de lege criticat, în sensul de a reglementa posibilitatea atacării în fața judecătorului nu numai a rezoluțiilor sau ordonanțelor de netrimiteri în judecată, ci și a soluției date de procuror la plângerea privind efectuarea procedurii speciale de constatare a dispariției originalului unei plângeri, respectiv la cererea de efectuare a procedurii speciale de refacere, reconstituire, înlocuire a originalului plângerii, soluție dată de procuror separat. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.934/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 323

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 45.645/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, având în vedere că, prin Decizia nr. 568/2006, Curtea Constituțională a soluționat o excepție de neconstituționalitate asemănătoare celei de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 45.645/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nica Leon într-un dosar privind soluționarea unui recurs formulat într-o cauză având ca obiect comunicarea de informații de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 2 lit. b) și ale

art. 12 din Legea nr. 544/2001, în special, și legea în întregime, dar și Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român sunt neconstituționale, deoarece conțin norme ambigue, care lasă judecătorilor posibilitatea să interpreteze abuziv și după bunul plac noțiunea de „acces liber” la informații de interes public, conferindu-i un sens diferit decât cel oficial, ce corespunde dicționarului explicativ al limbii române, și fără ca aceștia să aibă o specializare în domeniul lingvistic. Astfel, este afectat, în principal, dreptul la informație al justițiabililor-contribuabili în ce privește modalitatea de folosire a banului public, aceștia aflându-se într-o situație de inferioritate față de autoritățile publice.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. b) și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, modificate și completate prin Legea nr. 371/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din

11 octombrie 2006, respectiv prin Legea nr. 380/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 2 lit. b): „(2) În sensul prezentei legi: (...) b) prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației.”;

— Art. 12: „(1) Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11, următoarele informații:

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;

e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;

f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;

g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

(2) Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protecție a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 45.645/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

